

Diari d'uns campaments

per Eva Prat

Els campaments d'uns escoltes de set anys són com viure un conte, una aventura inoblidable. L'autora ens ho explica amb un punt de vista doble: el seu i el d'una nena.

Minyons Escoltes i Guies

11-07-2009

Estimat diari!

Em dic Laia i tinc 7 anys. Demà marxo quatre dies de campaments amb els del cau. Anem a un poble que es diu Caldes... em sembla. No sé ben bé on és, però el que sé és que estic molt nerviosa. La Berta i en Jan diuen que als campaments t'ho passes molt bé i fas moltes coses noves, i a mi passar-m'ho bé ja m'agrada, però fer coses noves no gaire. Bé, com que ja tinc la motxilla preparada, els pares m'han ajudat a pensar en tot, me'n vaig a dormir que demà serà un dia molt llarg. Ostres! No hem pensat en el fulard, vaig a avisar la mare i a preparar-lo abans de ficar-me al llit.

12-07-2009

Què divertit! Estic molt cansada, però m'ho he passat molt bé. Només arribar al campament ens hem trobat una carta escrita per un follet que ens demanava ajuda

M'oblidava d'escriure que avui hem vist un esquirol. Era molt petitó i molt maco! Devia estar content perquè hem salvat els follets

perquè un bruixot dolent els havia fet un encanteri i nosaltres els havíem de salvar. Per això ens hem dedicat a muntar el campament ben de pressa i a explorar els voltants, hem vist el riu, la font que hi ha al campament, el lloc on hi ha les latrines... però no hem vist res sospitos, així que hem deixat una carta escrita perquè si tornava el follet ens deixés més informació. I després de jugar a un joc molt xulo d'atrapar, hem anat a dormir. Ah, sí! Cap al vespre he tingut una mica de mal de panxa, però la Joana (una cap) m'ha donat una medicina i ja m'ha passat.

13-07-2009

Ostres, avui sí que estic cansada! Aquest matí, quan ens hem llevat, el follet havia vingut a deixar-nos una pista per salvar els follets, així que hem hagut de seguir les pistes, però entre pista i pista ens hem fet un fart de caminar... hi havia moments que em pensava que no ho aconseguiríem! En Lluc diu que ell ha vist el follet, però tot i que hem corregut molt, els altres no l'hem sabut

veure. Ostres, en Lluc sap moltes coses! Es veu que el seu pare treballa al bosc i ell sap identificar tots els arbres i flors que hi ha, o sigui que a més de trobar pistes hem après un munt de coses. Però ha valgut la pena tot plegat, perquè al final, quant ja havíem dinat i tot, hem trobat un sobre on hi explicava quina poció màgica salvarà els follets... així que hem tornat al campament i demà ens dedicarem a buscar els ingredients.

14-07-2009

Hem guanyat! Hem salvat els follets, hem trobat els ingredients, hem fet la poció i tots ens hem convertit en follets (amb disfresses, és clar!) La veritat és que no tinc gaire temps per escriure, perquè ara anem a fer la gran festa del bosc per celebrar que ho hem aconseguit. Demà ja marxem cap a casa. Ostres! Que ràpid que han passat aquests campaments. Ai! M'oblidava d'escriure que avui hem vist un esquirol, dels de debò! Saltava pels arbres! Estàvem preparant les disfresses i ha passat

Els seus pares deien que potser li costaria, que s'enyoraria... però s'ho ha passat genial, s'ha fet amiga de tothom i ens deia que no volia marxar

pel nostre costat. Ha passat molt de pressa, però ens hem quedat tots parats. Era molt petitó i molt maco! Devia estar content perquè hem salvat els follets.

15-07-2009

Una altra vegada a casa. Ostres, em pensava que m'adormiria a la banyera... estic súper cansada. Quantanco els ulls encara em sembla que estic de campaments salvant follets. Que bé que m'ho he passat! El pitjor, però, ha estat avui quan els caps ens han dit que havíem de fer les motxilles, em semblava impossible que tot allò s'encabís a la meva bossa, però al final fent força i posant les coses bé ho he aconseguit. Ah! I saps què, diari? He descobert que sí que m'agrada fer coses noves. Falta gaire per l'estiu que ve?

15-07-2009

Fa quatre dies que no escric, resulta que he estat de campaments a Saldes amb els "castors i llúdrigues" del cau (els més petits). Ostres, m'ho he passat genial, a aquesta edat són molt divertits i tot i que no pares ni un segon, quatre dies passen volant. És el meu tercer any de cap i crec que és l'any que m'ho he passat millor.

M'encanta anar de campaments amb aquesta canalla perquè ho viuen tot a tope. L'eix d'animació dels follets els hi ha encantat i crec que fins i tot algun els

ha vist i tot, qui sap?

A més, són quatre dies que vius amb ells intensament i descobreixes coses que durant el curs no passen: aquells mals de panxa que es curen amb aigua amb sucre o crema hidratant, aquells que quan fas caminades no poden més però veuen una pista i comencen a córrer... realment als campaments i coneixes molt millor als nens i nenes i ells a tu, és clar.

Per sort, tots hem estat molt bé, i amb en Miquel i la Clara, els altres caps, també hem treballat molt conjuntament i això ho ha fet tot més fàcil.

Fins i tot la Laia, una "llúdriga" que era la primera vegada que venia de campaments, ha tornat encantada. Els seus pares deien que potser li costaria, que s'enyoraria... però excepte el primer dia que li va costar una mica, la resta s'ho ha passat genial, s'ha fet amiga de tothom i ens deia que no volia marxar.

La llàstima és que encara falta un any per tornar a marxar de campaments! ●

Eva Prat és mestra i tècnica del Servei de Campaments i més de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya.

PER SABER-NE MÉS:
Per a informació sobre Minyons Escoltes i Guies i saber quin agrupament teniu més a prop vostre, podeu consultar www.escoltesiguies.cat o trucar al 935 902 700.